

den Konkurrence, de have med andre Samsærbedelsmidler, og da navnlig med det Jernbanenet, som nu i de senere Aar har faaet en saa stor Udstrækning i vort Land. Det er et Tilbud om at lette dem for denne Afgift, samtidig med, at hele det Dørlige væsentlig bliver uforandret. Hvorledes man nu end opfatter de Afgifter, der staa paa Finanslovens § 5 Post 5, hvorledes man end ser hele vor finansielle Status, er det jo dog givet, at den Sum, her er Tale om, hvarken er betydelig i den ene eller den anden Henseende. Hvis man derimod kommer til at tage Skibafgiften i den udenrigste Fart med, kan det ikke negtes, at saa komme vi uvilkaarlig ind paa det store Reformspørgsmaal med Hensyn til Skatte- og Lovgivningen i det Hele eller i alt Fald med Hensyn til Lovgivningen om den Art af indirekte Skatter, som jeg har tilladt mig at nævne, og som staa paa Finanslovens § 5 Post 5. Der vil da enten blive Tale om at ophæve hele Skibafgiften eller i det Mindste saa stor en Del deraf, at det dog kunde betyde Noget, og saa maatte det dog vel være Halvdelen; men hvad man end kommer til, saa vil der, som det allerede blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), da blive Tale om 7—800,000 Kr. eller i alt Fald 400,000 Kr. af Statsindtægterne, som man maatte opgave, og om dette i og for sig maatte, saaledes som jeg betragter vor nuværende finansielle Status, ikke havde nogen videre Betænkning, opstaar dog Betænkningen derved, at Summen er saa stor, at man aabenbart bliver nødt til samtidig at tage under Overveielse, om der ikke dog er andre Poster, som det kan siges at være vigtigere at faae nedsatte eller ophævede. Det er altsaa min væsentligste Betænkning, at man ved dette Lovforslag gaar videre, at man derved i Virkeligheden kommer ind paa noget helt Andet end det, der foreligger i Lovforslaget. Forøvrigt tillader jeg mig at henlede Opmerksomheden paa, at Stillingen jo ogsaa nu er en helt anden, end den var for adskillige Aar tilbage. (Berg: Ja, det er vist!) Ikke alene er Forskjellen den, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) maatte hentyde til, at vi have et Ministerium, som ikke, i det Mindste ikke hidtil, har syntes slet saa viligt til at gaae ind paa Reformen paa dette Omraade som et tidligere Ministerium. Men ogsaa dette maa man fornødt tage Hensyn til, og dette Hensyn maa ikke alene de tage, som ønske at støtte Ministeriet, men ogsaa de, der ønske det Modsatte, da ingen af dem fornødt kan have den Mening, at man ved at lade Lovforslaget falde, kan genere Ministeriet, thi man kan derved faktisk kun stille Forholdet saaledes, at Ministeriet her har tilbudt en Fordel for mange af vore Medborgere, som de Herrer ikke have villet modtage. Men Stillingen er ogsaa en anden med Hensyn til hele vor finansielle Status; — der er jo

for Diebliffet en meget betydelig Nedgang i Statsindtægterne. Denne Nedgang — jeg skal holde mig blot til Post 5 i § 5, som jeg har nævnt — vil ganske sikkert den 1ste April vise sig at være i det Mindste henimod 3 Millioner Kroner imod 1875—76. Det er dog Noget; og det er jo ingenlunde den eneste Post paa vort Statsregnskab, som man kan forudsæ vil være gaaet meget betydelig ned, naar vi komme til det nye Statsregnskab; thi der er jo ogsaa andre Poster, som staa i uadskillig Forbindelse med de synkende Konjunkturer. Der er Indtægten af Jernbaner og af Domæner; man skal nok faae at se, at der er adskillige Hundrede Tusinder gaaede tabte af disse Indtægter; men dertil kommer en Ting, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), nemlig at det altid har ikke ringe Betænkning, at gaa til at reformere en Skatteog Lovgivning under nedadgaende Konjunkturer, navnlig Betænkning ligeoverfor Statsborgerne, medens denne Betænkning falder bort, naar der er Tale om en rast Udvikling. Det ligger deri, at ved enhver Statsreform, det være sig et Paalæg af Skatter eller, som der her er Tale om, en Lettelse for Skatter, indtræder der altid en Forandring i de indbyrdes Forretningsforhold, i Konkurrenceforholdet mellem Statsborgerne. Der fremkommer, som jo alle vide, en vis Bevægelse derved, at de forskjellige søge paa forskjellig Maade at drage Fordel af den nye Tilstand. En saadan Omvæltning her, naar det er en god Reform, man vil gennemføre, aldeles ingen Betænkning under sigende Konjunkturer, under Forhold, hvor der er en rast Udvikling; men ganske vist har den Betænkning under trykkende Konjunkturer, thi den kan da, medens den gaar Nogle, komme til at trykke enkelte Andre yderligere, end de allerede forud ere trykkede ved Konjunkturerne. Jeg skal kun derfor udtale, at hvorledes jeg end ser paa dette Lovforslag, hvad Mening jeg end ibrigt kan have om de forskjellige Reformen, — og min Mening i saa Henseende er jo de Fleste bekendt — har jeg dog maattet ønske ved denne Leilighed at henlede de ærede Herrer's Opmerksomhed paa, at det dog maatte ikke vil være heldigt, hvis man absolut vil knytte sine Ønsker om andre Ting til dette Lovforslag paa en saadan Maade, at man risikerer at tabe det Gode, her bydes, uden dog at opnaa et maatte større Gode.

Sagt. Jeg kan slutte mig til den sidste ærede Talers sidste Bemærkning og udtrykke den noget stærkere med de samme Ord, omtrent som dem, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) sluttede, idet jeg vil sige, at det forekommer mig, at vi med Taknemmelighed bør modtage, hvad den ærede Minister byder os til samme Tid, som vi rette alle vore Anstregelser paa i Forening med ham at opnaa en større